

VELKÁ BRITÁNIE NA ŠPICI V BOJI S HIV

ADAM (28)

Přišel o práci, ztratil domov a navíc se ve stejné době dověděl, že je pozitivní. Adam se psychicky zhroutil. Neměl nikoho, kdo by mu pomohl, a tak se obrátil na Dům světla. Tam hned získal jak ubytování v azylovém domě, tak pomoc lékaře, psychologa i sociálních pracovníků. Pomáhali mu najít cestu z jeho existenčních problémů, které ho zcela přemohly.

Adam ale pořád nedokázal najít smysl života. Pomoc potřeboval při vyřizování sociální podpory i během všech ostatních návštěv úřadů. Všechno tehdy považoval za zbytečné. Psychicky byl pořád na dně.

Trvalo to bezmála půl roku, než se Adam začal znovu aspoň občas usmívat. S tím přišla i chuť definitivně se zbavit svých problémů a postavit se na vlastní nohy. Začal si hledat práci i vlastní bydlení a také začal splácet dluh, který udělal na zdravotním pojištění.

Krátce na to Adam získal práci sanitáře, o kterou usiloval a která ho od začátku lákala. Od zaměstnavatele dostal i služební byt, takže se konečně mohl přestěhovat z azylového bytu Domu světla do vlastního zázemí.

Dnes jsou to už dva roky, co Adam řídí sanitku, a je spokojený. A i dluh na zdravotním pojištění zůstal daleko v minulosti.

Souhrnná roční zpráva o stavu HIV ve Spojeném království tvrdí, že země už teď téměř dosahuje cílů, které si na dalších pět let stanovila mezinárodní organizace UNAIDS. Podle dokumentu se v Británii léčí 90% lidí diagnostikovaných s HIV a 90% z nich má nedetekovatelné množství viru v krvi.

O své pozitivitě přesto stále vědí jen tři čtvrtiny nakažených. Nejlepší situace je v gay komunitě, kde o své pozitivitě neví jen 16% z nich, a mezi injekčními uživateli drog, tam je to 10%. Největší problém naopak studie popisuje především u lidí afrického původu, kde o své diagnóze ví jen o něco víc než dvě třetiny lidí.

Zpráva také dokazuje, že nejméně nediodagnostikovaných lidí žije v Londýně, kde jsou čísla přibližně čtyřikrát nižší než mimo hlavní město.

Zdroj: <http://www.aidsmap.com/HIV-in-the-UK-76-diagnosed-90-on-treatment-90-undetectable>

PŘIPRAVOVANÉ AKCE

RAINBOW FACTORY NIGHT

pro Dům světla, 28. února od 22:00.

Rainbow factory night je charitativní party, která spojuje zábavu s pomocí Domu světla. Klub Friends, Bartolomějská 11, Praha 1

Česká společnost AIDS pomoc, z.s.

Dům světla

Malého 282/3
186 00, Praha 8 - Karlín
tel: 224 81 42 84
email: info@aids-pomoc.cz
www.aids-pomoc.cz

BEZPLATNÁ LINKA AIDS POMOCI 800 800 980

Newsletter POZITIVNĚ! je evidován MK ČR
pod číslem E 21338.

YDÁVÁ ČESKÁ SPOLEČNOST AIDS POMOC, Z.S.

POZITIVNĚ!

LEDEN - ÚNOR 2015 | 09

DVOUMĚSÍČNÍK PRO
HIV PLUS
KOMUNITU

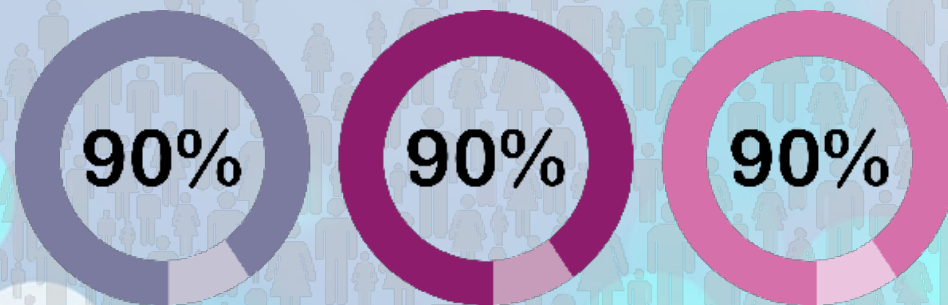
OBSAH

str. 2: ODDALOVÁNÍ LÉČBY ZVYŠUJE RIZIKO AIDS

str. 3: ANTIRETROVIROTIKA A DROGY

str. 4: VELKÁ BRITÁNIE NA ŠPICI V BOJI S HIV

str. 4: RAINBOW FACTORY NIGHT

NOVÉ CÍLE PRO PŘÍŠTÍ PĚTILETKU

NOVÉ CÍLE PRO PŘÍŠTÍ PĚTILETKU

Světová organizace UNAIDS, která bojuje s šířením HIV infekce, představila nový ideál krásy. V roce 2020 by chtěla mít parametry 90 – 90 – 90. Tato čísla se ale v tomto případě nevztahují k fyzickým mírám, ale k redukci HIV epidemie, která v roce 2013 připravila o život přibližně 1,5 milionu osob.

Co tedy **devadesátky** znamenají? První uvádí procento HIV pozitivních, kteří o své infekci vědí. Dle současných odhadů je v České republice celkový počet HIV infikovaných přibližně dvojnásobný než je oficiálně uváděné množství potvrzených případů. Smyslem tohoto kroku je najít lidi, kteří o své infekci nevědí, nabídnout jim včasnou léčbu a snížit tak riziko dalšího přenosu viru.

Druhá a třetí **devadesátka** se týkají léčby. 90 % z těch, kteří o své HIV pozitivitě vědí, by se mělo začít podle plánů UNAIDS do pěti let léčit a u 90 % z nich se pak má podařit významně potlačit virovou nálož, čímž se sníží jejich nakažlivost.

Tento model je součástí **rychlé cesty** k ukončení epidemie AIDS. Jejím dalším cílem je pak snížit roční počet nově diagnostikovaných případů z přibližně dvou milionů na čtvrtinu. Samozřejmě součástí zůstává snaha o nulovou diskriminaci HIV pozitivních.

Strategie 90-90-90 byla prezentována v České republice ke konci roku 2014 při několika různých příležitostech a zdá se, že se jí dostane všeobecné podpory, především při cestě k první **devadesátce**.

MUDr. Veronika Šíkolová

Manažerka Národního programu HIV/AIDS v ČR

Poznámka redakce: Postupy platné v ČR doporučují, aby se u většiny nově diagnostikovaných HIV pozitivních začalo s léčbou, až pokud počet CD4 klesne pod 350. V takovém případě bude prostřední devadesátka obtížně dosažitelná. Poslední studie ale navrhuje začít s terapií okamžitě (viz další článek). Úspěch strategie tedy souvisí i s novým přístupem k léčbě.

ODDALOVÁNÍ LÉČBY ZVYŠUJE RIZIKO AIDS

Pokud se léčba zahájí okamžitě po diagnóze, existuje poloviční nebezpečí, že u pacienta přejde HIV infekce do nemoci AIDS. Navíc se v takovém případě ukazuje větší šance k návratu imunitního systému do stavu, v jakém byl před infekcí. Vyplývá to z nové studie, kterou výzkumníci prováděli na příslušnicích americké armády a zveřejnili na konci listopadu v JAMA Internal Medicine.

Studie tvrdí, že v případě okamžitého zahájení léčby, kdy se počet imunitních buněk CD4+ vrátí k normálnímu počtům, má organismus mnohem lepší šanci bránit se proti dalším nemocem, stejně jako si vybudovat protilátky v případě očkování. Za normální stav CD4+ se přitom považuje poč-

et nad 800 buněk na milimetr krychlový. Pro bezpečné dosažení tohoto čísla je podle studie nutné, aby se s léčbou začalo do 12 měsíců od okamžiku, kdy se u člověka objevily protilátky (většinou několik týdnů po infekci) a přitom aby měl pacient při zahájení terapie počet CD4+ nad 500.

Studie zkoumala léčbu více než 1 100 vojáků a vojenského personálu nakažených virem HIV-1 ze všech složek armády, od letectva, přes námořnictvo, námořní pěchotu až k pozemnímu vojsku.

„Imunitní systém je možné efektivně a dlouhodobě obnovit, pokud se s antiretrovirovou léčbou začne rychle po infekci,“ řekl jeden z hlavních autorů studie Sunil K. Ahuja, profesor medicíny, mikrobiologie, imunologie a biochemie lékařské fakulty Texaské univerzity. V závěrech studie autoři doporučují, aby se testy na HIV prováděly u rizikových skupin častěji a v případě pozitivního výsledku začala terapie okamžitě, a to i v případě, že počet CD4+ je u pacienta stále vysoký. Odkládání léčby na dobu, až jejich množství klesne pod 500, podle studie snižuje šanci, že se pacientův imunitní systém rychle a stabilně vrátí k normálu.

„Léky jsou v současné době velmi účinné, takže je docela jednoduché potlačit virus HIV v krvi,“ dodává Jason F. Okulicz, další z hlavních autorů. „Tvrdíme ale, že imunitní normalizace na úroveň negativního člověka a udržení dobrých hodnot na dlouhou dobu jsou stejně důležité. V takovém případě se sníží riziko, že pacient onemocní nějakou jinou nemocí, která s HIV nesouvisí, což u našich pacientů v současnosti často vidíme.“

Zdroj: <http://www.news-medical.net/news/20141125>

ANTIRETROVIROTIKA A DROGY

Za vším stojí metabolismus. Žádná látka, která se dostane do těla, se mu nevyhne. Tento chemický proces rozloží cokoli od jídla přes léky až po drogy na jednodušší látky, které tělo může využít, a všechny nepotřebné zbytky z těla vyloučí.

Rychlost a účinnost metabolismu je individuální a má zásadní vliv na to, jak dlouho drogy v těle působí a za jakou dobu se odbourají.

Většina drog se stejně jako řada antiretrovirových léků zpracovává v játrech. Hlavní roli v tom hrají enzymy, které cizí látky chemicky rozkládají a metabolismus tím řídí.

Pokud tedy člověk bere léky proti HIV, nemusejí se játra vždycky chovat jako u lidí bez terapie. Některá antiretrovirotika tyto enzymy blokují a drogy jako heroin nebo pervitin tak mohou mít silnější účinky a k tomu zůstanou v těle v aktivním stavu mnohem déle, než u negativního narkomana.

Jiné léky naopak tyto enzymy posilují, což v praxi znamená, že se mohou u závislého člověka velmi rychle projevit abstinční příznaky. A navíc hrozí riziko, že některé drogy mohou přímo ovlivnit účinek léčby.

Pokud tedy užíváte léky proti HIV a zároveň berete drogy nebo jste na metadonovém nebo buprenorfinovém odvykacím programu, měli byste o tom říct vašemu lékaři, který na základě toho dokáže vybrat nejlepší léčbu.

Zdroj: Příručka „První pomoc při předávkování a jeho prevence“